

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

O BROEDER ! O ZUSTER !

blijspel in drie bedrijven

door

Romain Deconinck

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2011
Nr.1277

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJFTIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuude, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de gekende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *O BROEDER, O ZUSTER* op te voeren moet de naam van auteur *ROMAIN DECONINCK* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 1989 Toneelfonds J. Janssens/Romain Deconinck
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

P E R S O N E N
 =====

Georges Vleurinck
 Martha, zijn vrouw
 Sies, Martha's broer
 Pee, vader van Georges
 Lieve, Georges dochter
 Albert Voetmans
 Louise, zijn vrouw
 Theodorus, hun zoon
 Valerie, hun dochter
 Alois, pater en broer van Albert
 Ida, hun meid
 Vader Serafien, prior
 Broeder Adelwijn
 Charel, neef van Sies
 Dingemans, advokaat

= = = = =

NOTA VAN DE SCHRIJVER:

Iedere gelijkenis met personen of namen die in dit stuk voorkomen
 is louter toevallig en buiten mijn wil om.
 Dit blijspel noch gedeelten eruit mag niet opgevoerd worden zonder
 mijn schriftelijke toestemming

De schrijver,
 Romain Deconinck.

= = = = =

E E R S T E B E D R I J F
 =====

GONG.

OUVERTURE.

DOEK.

EERSTE TAFEREEL.
 =====

Thuis bij Georges en Martha.

Het toneel stelt een woonkamer voor van arme werkmensen. In het midden een tafel met stoelen. In de fond waskoord met wasgoed. Pee zit in zijn rolstoel links van tafel. De tafel staat gedekt voor het avondeten, drie kopjes, borden, broodmes en een potje margarine.

PEE. (ongeduldig en nijdig naar voorplan links roepende)
 Verdju, Martha, wanneer gaan we beginnen eten jonk?!

MARTHA. (op van voorplan links met twee broden die ze op tafel legt, terwijl ze zegt)

Ge moet wachten tot wanneer Georges hier is! Dat we tezamen kunnen eten!

(terwijl ze terug naar voorplan links gaat)

'k Heb geen goesting om duizend keer op een dag de tafel te zetten zun!

PEE. (heeft ondertussen naar de twee broden zitten kijken)
 Is 't al wat er is van brood?

MARTHA. Awel? Twee broden voor drie mensen is da niet genoeg?

PEE. En Georges eet onder zijn allene al 'n heel brood op!

MARTHA. We moeten beginnen sparen vader. Als we alle drie nen boterham of vier minder eten hebben we op nen dag een brood gespaard!

PEE. (kwaad)

Schandalig. Ge vergeet zeker da'k groot oorlogsinvalied ben?
 Cent pour cent, vive le roi Albert!

(nijdig)

Ge moet daarom in 14-18 vier jaar lang gevochten hebben voor uw vaderland, om daarna 't horen dat ge uw boterhammen moet beginnen tellen.

MARTHA. Hebt g'in 14-18 in de tranchees zoveel eten gehad misschien?

PEE. (overtuigd)

Ja! Ja! Voor iedere Duits die w'omver schoten kregen we 'n brood!

MARTHA. Ja? Toen hebt ge heel zeker veel honger geleden!

PEE. Ge zijt er nog wel mee! Na twee jaar had ik in mijne tranchee 'n bakkerij kunnen opendoen!

MARTHA. Och foert! Wa lig'k daar mijn schoon speeksel aan te verspillen!

(en af voorplan links)

PEE. (haar achterna roepende)

Goe weten! En had het niet geweest dat er in 18 geen een Duitser meer was om omver te schieten, dan had ik mij rijk geschoten!

't Is wel dan!

(fier)

Groot oorlogsinvalies.....

MARTHA. (achter de schermen-
Cent pour cent, vive le roi Albert!

PEE. (terwijl hij een korstje van het brood trekt)

Schandalig! Heeft dan nog 't air van met nen oudstrijder de zot te houden!

(kijkt naar voorplan links en steekt vlug de korst brood in de mond. Terwijl hij aan het bijten is ziet hij nu aandachtig naar tefel en dan naar voorplan links roepende)

Zeg, is er weer niets anders tussen den boterham dan n' lik margarine?!

MARTHA. (terug op van voorplan links met een bord met pensen die ze op tafel zet)

Als 't u hier niet aanstaat, in 't Post Hotel op de Kouter geven ze ook eten!

(Ziet Pee die op het brood bijt, wantrouwig)

Wat zijt ge daar nu aan 't knabbelen?!

PEE. (nijdig)

Die halve kilo rosbeef van vanmiddag die nog tussen mijn tanden zit!

MARTHA. Nen halve kilo rosbeef! g'Hebt bloedworst gehad!

PEE. Ah, dat was bloedworst! 'k meende dat het 'n stuk van ne

veloband was!

MARTHA. (heeft ondertussen een brood genomen, geeft met het broodmes een groot kruisteken op het brood en begint vervolgens dikke sneden te snijden)

PEEE. (die ondertussen naar het bord pensen heeft zitten kijken)
Ah; der is eindelijk iets voor tussen den boterham! 't Zou tijd worden! 't Is acht dagen dat 'k mijne vinger tussen mijn brood moet leggen voor een beetje de smaak van vlees t'hebben!
(neemt het bord pensen en kijkt er van dicht naar)
Wa voor iets is da?

MARTHA. (neemt hem het bord uit de handen)
Afblijven! 'k Ken u! 't Zijn pensen!

PEE. (met vieze geluiden)
Èèèèè...prrrr...èèèèè! 't zijn zeker weer pensen van de beenhouwer van op 't hoekske?! Dat zijn geen pensen, dat is hondeneten!

MARTHA. En aangezien dat we genen hond hebben, gaan wij het opeten!

PEE. Schandalig! Moest koning Albert dat weten, dat ene van zijn beste oudstrijders hondeneten moet eten, hij zou wat doen!

MARTHA. Ja hij! In zijn broek, van zich te weren!

(wanneer de boterhammen gesneden zijn begint ze die te besmeren met margarine waarbij ze ook gaat zitten)

PEE. Nee, hij zou kwaad zijn! Hij zou in 'n koninklijke koleire schieten! Toen hij mij in november 1917 in mijne tranchee komen bezoeken is gaf hij mij 'n hand!

(toont zijn rechterhand)

Hier, dat hand is goud waard!

(vorig gesprek)

En nadat hij mij 'n hand gegeven had vroeg hij : "soldat Vleurinck, c' est le soup est bon? En ik zei "Oui mon roi Albert, 't is de soep is goed!".

(spreekt gebroken vlaams)

MARTHA. En hij is dan beginnen zingen van
(zingend)

"De soep is goed, ze kan niet beter wezen."

PAA. (nijdig) Lach niet met de Belgische geschiedenis! Wete wat dat hij zei? "C'est le soup pas bon, c'est moi vous dire, en 'k zal ze zelf komen maken". Alee, dat laatste zei hij in 't

Frans natuurlijk! Maar 'k zeg het in 't Vlaams omdat ge mij anders niet zou verstaan. Hij wilde zelfs van onze soep proeven, maar 'k zei hem : "sire Albert, c'est pas prouver de la soupe!".

MARTHA. Ja, en 't mag nog koninklijk zijn: wind is wind!

(SIS gevolgd door CHAREL op van voorplan rechts. Sis gaat sleepvoetend met een stok. Charel is een jong arbeider)

SIS. (terwijl hij binnenkomt)

Elk zijn goeie avond.

MARTHA. Sis.

CHAREL. Goeden avond, madam en menheer.

SIS. (die zich naar de stoel rechts van tafel heeft gesleept en gaat zitten)

Potverdekke, 'k zal blij zijn da'k ga zitten!

(pijnlijk over zijn knie wrijvende)

De reumatis aan mijn knie wil niet genezen, jong! 't Is nu veertien dagen da'k weer 'n nieuwe zalf gehad heb van de dokter voor aan mijn knie te strijken! Hij zegt da't daarmee zal beteren! 't Is een soort zinkzalf zegt hij!

MARTHA EN PEE. (hebben ondertussen een vies gezicht getrokken)

PEE. Eèèèèèèè! Die dokter heeft zich van zalf vergist zeker?

Dat is geen zinkzalf, dat is stinkzalf! Ge stinkt drie uren boven de wind, Sis!

MARTHA. 't Is goed dat ge mijn broer zijt, Als ge een vreemde waart geweest, kont ge u op 't vertrek gaan zetten, zun!

SIS. Tiens, riekt ge die zalf zo goed die'k aan mijn knieën heb?

PEE. Verdju! 't Is gelijk verbrande caoutchou! Eèèèèè! Ne mens moet ne keer eten! Pensen en stinkende zalf!

SIS. 'k Riek dat niet meer, zun!

MARTHA. De beerruimers ook! Die rieken ook 't verschil niet meer tussen een beerput en een pot stoofvlees!

PEE. (Wuift met de hand boven de pensen)

Kijk ne keer! Van de stank beginnen de vliegen al op ons pensen te zitten!

(wanneer de andere drie niet kijken steekt hij een stuk pensen in de mond)

SIS. (glimlachende)

Elee, ge moogt nu niet overdrijven, hé Pee?! Enfin. Mag 'k u voor-

stellen Martha? Dat is Charel, een verre kozijn van mijn vrouw zaliger!

(tot Charel)

Dat is Martha, mijn zuster, en dat is Pee, de vader van Georges.

CHAREL. Aangenaam.

MARTHA. Van's gelijke, mijne vriend.

PEE. (wil iets zeggen, maar door de volle mond gaat het niet)

MARTHA. (bezielt Pee)

PEE. (wanneer Martha hem bezielt houdt hij op met kauwen en zet een strak gezicht)

MARTHA. (bezeiet even verdacht de pensen en kijkt dan weer naar Sis)

PEE. (kauwt dan verder)

SIS. 'k Zie dat Georges niet thuis is Martha?

MARTHA. Nee.

CHAREL. Is menheer Vleurinck nog altijd aan 't staken voor de Engelse Week, madam?

MARTHA. Ja. 't Is morgen 14 dagen!

(bezielt Charel plots onderzoekend)

Maar zeg... euh... hoe wete gij da?

CHAREL. Wel madam, heel de socialistische partij spreekt over uw man!

PEE. (nijdig)

Z'hebben over Landru ook zoveel gesproken!

SIS. (Pee negerende)

In de socialistische middens wordt Georges als voorbeeld gesteld!

PEE. 'n Schoon voorbeeld! Een vuile socialist die heel zijn familie op verhongeren zet!

(neemt een stuk pens die hij aan Sis toont)

Hier!!! We zijn verplicht van bedorven pensen te vreten!!

MARTHA. Leg dat vlees terug!

PEE. 't Was maar om jullie te laten zien!

(minachtend)

Ge peinst toch zeker niet dat mijn tong ne vliegenvanger is?!

(slaat even de vliegen van het suk pensen, maar houdt het vlees in de hand en van zodra Martha terug tot Sis spreekt, steekt hij het vlug in de mond)

MARTHA. Luister Sis, van politiek ken ik niets. 'k Weet één ding, moest ik politiek in mijn soep kunnen smijten dat er geen vet zou opkomen!

SIS. Ja Martha, maar er zal een keer een dag komen dat er dank zij de socialistische partij welvaart onder de werkmensen zal komen!

MARTHA. 'k Hoor het al! De dag is niet ver da'k geen onderbroeken van mijn schoonvader meer zal moeten wassen!

(en ze kijkt naar Pee)

PEE. (heeft alvorens Martha hem bekijkt vlug het stuk pens ingeslikt)

Ja?! wat zal ik dan aan m'n gat moeten doen?!

(en begint tussen zijn tanden te peuteren)

MARTHA. 'n proper toile-cireetje, dat w'iedere dag kunnen weg-smijten!

(ziet Pee tussen zijn tanden peuteren)

Zit die halve kilo rosbeef nu nog altijd tussen us tanden?!

PEE. (nijdig sissend)

Bijlange niet, 't is een vlieg!

MARTHA. (bezielt nog even verdacht de pensen en dan terug tot Sis)

'k Zou juist willen weten wat die Engelse Week is waarvoor Georges aan 't staken is

PEE. (nijdig - smalend)

Engelse week! Wat gaat ons dat aan welke weken d'Engelsen hebben!

't zijn Broekschijters, t' is al! Toen de Belgien in 14-18 begonnen te schieten, vlogen ze bevende van de schrik naar hun commandant en begonnen te zingen "God save thee king".

(spreekt het Engels letterlijk uit)

MARTHA. (tot Charel)

Ge moet er niet op letten zun! Mijn schoonvader heeft in 14-18 zoveel geschoten...

(beweging van zot-zijn)

dat hij zijn eigen verstand verschoten heeft!

PEE. Ik ben groot oorlogsinvalidied, cent pour cent, vive le roi Albert!

MARTHA samen met PEE. Cent pour cent, vive le roi Albert!

PEE. (tot Charel - toont zijn hand)

Hier manneke, dat hand is goud waard! In november 17 heeft koning Albert mee zijn hand dat hand 'n hand gegeven!

MARTHA. (tot Sis en Charel)

Ja, en daarna begon hij te zingen van :

(zingend)

"de soep is goed, ze kan niet beter wezen".

(sprekend)

Maar in 't Frans natuurlijk!

SIS. Hij was weer zat zeker?

(en allen lachen uitgenomen Pee)

PEE. (nijdig)

Ge zult allemaal verschieten als koning Albert mij hier ne keer zal komen beozken!

SIS. (steeds geamuseerd)

Komt koning Albert naar Gent (Aan te passen aan plaats van opvoering)

PEE. (sissend tot Sis)

Ja hij! Hij komt iets mee vieren!

MARTHA. (ook geamuseerd)

Lust hij pensen?

PEE. (met vies gezicht)

Eèèèè! Die bedorven pensen!

(en wanneer Martha terug met de anderen spreekt, steekt hij weer stiekum een stuk pens in de mond)

MARTHA. (smijt het gesprek van zich weg - tot de anderen)

Enfin, als mijn schoonvader er nog ne keer tussenkomt, geef hem dan 'n kwartje, dan kan hij zich een Engelse sik gaan kopen!

(kijkt nijdig naar Pee)

Inplaats van een Engelse week!

(Pee heeft vlug opgehouden met kauwen en knabbelt terug wanneer Martha naar de anderen kijkt)

CHAREL. Awel mada, de Engelse week betekent eenvoudig dat er de zaterdagnamiddag niet meer gewerkt wordt! Dat is over een paar maanden in voege gekomen en officieel aangenomen door de regering.

SIS. (die ziet dat Martha het niet begrepen heeft)

Al de firma's en fabrieken werken niet meer de zaterdagnamiddag, Martha.

MARTHA. Ja, ja. Dat versta ik. Maar wat heeft dat staken van Georges dan te maken met die Engelse week? Hij is chauffagelegger van stiel en bij mijn weten legt hij toch geen Engelse buizen? In de tijd dat we vrijden hadden we ne keer ruzie en toen heeft hij een Gentse buis gehad van mij... maar Engelse buizen....

PEE. (nijdig) Georges is zo zot als wat. Chauffagelegger, is dat nu ne stiel! We zijn in het jaar 1934 en de mensen hebben met moeite kolen, wat zouden ze chauffage nemen om zich te verwarmen!

MARTHA. (met een gezicht van "hij is daar weer", tot Charel) En als ge geen kwartje hebt voor 'n Engelse sik, geeft hem een tutter, daar zwijgt hij ook van!

CHAREL. (tot Pee)

Mijnheer Vleurinch is heel vooruitziend geweest toen hij de stiel van chauffagelegger gekozen heeft.

MARTHA.

Ja, en w'hebben er al goed mee geweest ook! Er staan blazen op mijn ellebogen van 't geld op te rapen dat hij er al mee verdiend heeft!

CHAREL. De tijd zal komen, madam: kijk rondom u: alles wordt stilaan gemechaniseerd. Binnen enkele jaren zal één man het werk kunnen doen van tien man. Maar daartegenover zal chauffageleggen altijd handenarbeid blijven. Menheer Vleurinck heeft daarmee bewezen dat hij een heel verstandig en intellektueel mens is.

MARTHA. (ongelovig)

Jaanaa?

PEE. (lacht even schamper)

Ha ha ha ha!

(dan nijdig tot Martha)

'k Mag toch nog lachen hè?!

MARTHA. (tot Charel)

Met dat interlektueel zit er niet veel tussen onzen boterham zun!

PEE. (een stuk pens nemdende dat hij aan Charel toont)

Hier, bedroven pensen, da's al!

MARTHA. (neemt kwaad het stuk pens uit de hand van Pee en smijt het kwaad terug op het bord)

SIS. Gent en Brugge zijn ook niet op één dag gemaakt Martha!

PEE. (neemt stiekum het stuk pens terug en steekt het vlug in

de mond)

MARTHA. (vervolgende - tot Sis)

Rappelleerde het u? Ons moeder zei dat ook altijd, en z'heeft 7 jaar gebreeën aan een pullover voor vader.

SIS. 't heeft misschien lang geduurd, maar hij heeft zijn tricot gehad!

MARTHA. Welja! Op die 7 jaar was hij zodanig verdikt, dat ze er hem ne sjaal van gebreid heeft.

SIS. Ja Martha, maar ge moet ne keer iets kunnen verstaan ook! 't Is hetzelfde met dat staken van Georges! De firma waarvoor hij werkt die de Engelse week niet wil invoeren en daarom staakt Georges en zijn collega's om de patron te verplichten aan zijn arbeiders de Engelse week te geven!

GEORGES. (op van voorplan rechts. Hij is teneergedrukt)
Goeien avond.

(algemene begroeting)

GEORGES. (na Martha gekust te hebben, gaat misnoegd achter de tafel zitten, terwijl hij Sis en Charel besiet)

Er is zoveel volk in mijn kot? Is't soms cinema vanavond?

SIS. Mag ik u Charel voorstellen Georges? Een verre kozijn van mijn vrouw zaliger.

CHAREL. Menheer Vleurinck.

GEORGES. (bezieet even Charel, dan tot Sis)

En dan?

SIS. We komen u ne keer spreken Georges.

GEORGES. (met vies gezicht)

Eèèèè! Verdju, wat stinkt er hier zo?

PEE. (nijdig) Die smerige stinkzalf die Sis aan zijn onnozele knieën gedaan heeft!

GEORGES. (als boven) Verdju Sis! Ge hebt precies ne lijfreuk!

SIS. 't Is mijnen dokter die mij die zalf gegeven heeft.

GEORGES. Jamaar, hij is op zijn hoofd niet gevallen uwen dokter. Hij geeft de zalf, maar wij zitten met de stank!

MARTHA. 'k Ga de koffie halen dan kunnen we eten!

(en af voorplan links)

GEORGES. Je en breng wat bleekwater mee!

PEE. 't Zal tijd worden dat we gaan eten!

(met vies gezicht op het bord pensen wijzende, waarop nog 1 stuk ligt)

't Is van die bedorven pensen van op 't hoekske!

GEORGES. (in gedachten, neemt het stuk, bijt erin en legt het terug)

PEE. (kwaad)

Zeg hé! Ons pensen niet opeten zun! 'k Moet er ook nog van hebben!

GEORGES. Ook nog van hebben! Leg 'n stuk van uwe Brabançon tussen uw boterham!

PEE. Blijf met uw vuile buizeleggershanden van mijn schoon Brabançontje, 'k zeg het u!

(fier zingend)

Trala la la...

GEORGES. (met een slag op tafel)

Als ge niet uitscheidt met dat liedje gaat ge niet moeten bijten, ge gaat die schaal pensen op uw ogen krijgen, zun!

(bezielt nog even Pee, dan tot Sis)

Enne, waarvoor moet ge mij spreken Sis?

SIS. Eerst en vooral, hebt ge resultaat op uw werk met uw staking?

GEORGES. (spottend)

Ja! Als het nog een week duurt ga ik verplicht zijn mijn vader zijn Branabcon op te vreten van de grote honger! 'k Ben deze namiddag als afgevaardigde van het werkvolk weer gaan onderhandelen met de baas over die Engelse week - voor de zoveelste keer - en hij heeft mij vlakaf gezegd als we niet begonnen te werken, hij de Duitse week ging invoeren!

CHAREL. De Duitse week? Wat voor iets is dat?

GEORGES. Buiten vliegen en naar 't armenhuis gaan!

SIS. Is dat zo'n stijfkop uw baas?

GEORGES. Wat wilt ge! 't Is een katholiek! 't Is de zoon van een pastoor!

SIS. (verwonderd)

De zoon van een pastoor?

GEORGES. (hervat zich)

Nee, de zoon van een koster, zo is 't! De oude koster van Sinte Colette. Degene die rond ging met de schaal in de kerk. Hij heeft een klein erfdeeltje getrokken en hij is op zijn eigen begonnen!

SIS. (weer verwonderd)

Met een kerk?

GEORGES. Bijlage niet! Met buizen leggen!

(staat wrevelig recht)

Toen ik van de baas gekomen ben, ben ik naar het syndikaat van mijn buizenleggers geweest! 'k Kom ervan zie!

CHAREL. En wad hebben ze u gezegd?

GEORGES. Moet ik er hun vloeken bijzeggen?

CHAREL. Nee!

GEORGES. Dan hebben ze niets gezegd.

SIS. Hoe? Ze moeten u toch helpen in uw strijd?

GEORGES. Bijja! "Die geen vloien heeft moet ze niet vangen", zeggen ze!

CHAREL. Wat willen ze daarmee zeggen?

GEORGES. Weet ik het!

SIS. Dat wil zeggen: wie geen moeilijkheden heeft moet ze niet zoeken!

GEORGES. Waarom hebben ze dan een syndikaat gesticht? En als ik hen vroeg ofdat ze mij 'n beetje geldelijk kunnen steunen, dan vroegen ze mij of dat ik zondag met hen niet kon meegaan, ze gaan met één en ander gaan venten zegden ze, om 'n beetje geld in hun kas te krijgen!

MARTHA. (is ondertussen opgekomen met een kan koffie en komt achter de tafel, zet de kan op tafel en gaat zitten)

GEORGES. (vervolgende)

Dat is geen syndikaat, dat is een Windekaat!

SIS. (verwonderd)

'n Windegaat? Wat voor iets is dat?

GEORGES. Weet ik het.

(kwaad)

Maar 't is in alle geval, gelijk mijn syndikaat, geen syndikaat!!

(tot Martha)

Geef mij 'n beetje koffie Martha!

MARTHA. (schenkt een weinig koffie in een kopje)

PEE. Ge moet onze koffie niet uitzuipen! We moeten beginnen eten!

'k Sterf van de grote honger!

GEORGES. (Vals-vrindelijk)

Vader, vertel nog een keer van die Duitse generaal die ge in 14-18 op uw bajonet gestoken hebt?

PEE. (achterdochtig)

Waarom?

GEORGES. Het is 't enige waar ge niet kunt van sterven, dat is van 't liegen!

MARTHA. (heeft het beetje koffie zelf uitgedronken)

GEORGES. Martha, 'k heb niet gezegd "Drinkt een beetje koffie", ik heb gezegd "Geef mij een beetje koffie!"

MARTHA. (onschuldig)

Ja, 't is dat ik bijziend ben!

(en ze schenkt weer een beetje koffie in)

SIS. Awel, 't is over het syndikaat dat we u komen spreken Georges.

CHAREL. Er moet een sundikaat komen dat alle beroepen verenigt en dat de arbeiders die erbij aangesloten zijn kan steunen!

GEORGES. (die meer naar de koffie heeft gekeken die Martha inschenkt)

Martha, dat is geen "beetje" koffie, dat is een "kletske" koffie

MARTHA. Is er verschil tussen een "kletske" en een "beetje"?

SIS. Georges, we zijn over het syndikaat bezig.

GEORGES. (die nu op zijn beurt de koffie bijschenkt)

Ja ja, 'k heb het gehoord.

MARTHA. Jamaar nee hé Georges, dat is al geen kletske niet meer hé?

GEORGES. Nee, dat is een beetje!

MARTHA. Ja, 'n beetje... minder dan een hele kan!

SIS. (ongeduldig)

Potverdekke Georges, wilt ge luisteren!

GEORGES. (terwijl hij van zijn koffie drinkt)

Hm... Hm...

SIS. We moeten een syndikaat hebben dat officieel door de regering erkend wordt! Dat het op zich kan nemen de arbeiders te verdedigen en dat bij een staking de mensen kan vergoeden.

GEORGES. Dat hebben die van mijn syndikaat ook gezegd toen ze hun syndikaat gemaakt hebben!

CHAREL. Luister menheer VLeurinck. Ik ben bezig met 'n nieuw